

Predmet: Čelebić – optuženi Samir Hondo

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K-Po2 8/13

Broj optužnice: KTO br. 6/13

Optužnica podignuta: 17.05.2013.

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 18.11.2013.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Završna reč tužioca

U završnoj reči, zamenik tužioca za ratne zločine je istakao kako smatra da je tokom postupka dokazano da je okrivljeni izvršio krivično delo za koje se tereti. Stranke su tokom postupka učinile nespornim da je u vreme izvršenja krivičnog dela, na području BiH postojao oružani sukob nemeđunarodnog karaktera, a takođe je tokom pretresa nesporno utvrđeno da je okrivljeni, prema vlastitom priznanju, bio pripadnik muslimanskih oružanih snaga, kao jedne od strana u sukobu, odnosno stražar u logoru Čelebići. Takođe smatra utvrđenim da su svi oštećeni bili civili, što je utvrđeno iz iskaza svedoka Rajka Đorđića, koji navodi da su pored muškaraca u Čelebićima bile zatvorene i žene, među kojima su bile i njegova majka, sestra i strina. Nakon detaljne analize iskaza oštećenog Zorana Đorđića i ispitanih svedoka, zaključuje da su sve radnje izvršenja za koje se okrivljeni tereti, tokom postupka na nesumnjiv način dokazane - posebno svedočenjem oštećenog Zorana Đorđića koji, između ostalog, opisuje da je u hangar broj 6 u Čelebićima ušao Delić i pozvao ga da izađe, a kada je izašao video je stražare među kojima su bili „Zenga“, „Kravar“ i okrivljeni, koji su ga tom prilikom tukli i pretili mu da će ga zaklati. Takođe je oštećeni bio potpuno siguran u svom svedočenju, da ga je okrivljeni tukao dok je radio sklekove. Svedočenje oštećenog Zorana Đorđića potkrepljeno je iskazima svedoka Rajka Đorđića i Bore Mrkajića, koji su bili zatočeni sa oštećenim. Tako svedok Boro Mrkajić, opisujući zatvaranje logoraša u šaht, navodi da su ih pre ulaska u šaht stražari tukli, te da je među njima bio i okrivljeni Samir Hondo. Nakon zatvaranja šahta, zbog nedostatka vazduha, imao je napade gušenja. Isti svedok, govoreći o premlaćivanju logoraša u hangaru broj 6, nakon posete predstavnika Međunarodnog Crvenog krsta, navodi da je u hangar, u kojem je bio i oštećeni Zoran Đorđić, sa ostalim stražarima koji su ih tom prilikom tukli, ušao i okrivljeni. Ove radnje izvršenja potvrđuje i svedok Rajko Đorđić, koji opisuje svoje patnje za vreme boravka u logoru. Pravnom ocenom činjeničnog stanja, zamenik Tužioca za ratne zločine je zaključio da je okrivljeni izvršio krivično delo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142 KZJ u saizvršilaštvu, u vezi sa članom 22 KZJ. U odnosu na stanje svesti i volje okrivljenog, smatra da je isti postupao sa direktnim umišljajem. Odbranu okrivljenog, a posebno navode da mu je sve „napakovao“ oštećeni Zoran Đorđić jer nije hteo da mu dâ novac, smatra neuverljivom - posebno iz razloga što okrivljenog pored oštećenog tereti i svedok Bora Mrkajić, ali i drugi svedoci, pa tako svedok Dragan Đorđić navodi da je, nakon odlaska predstavnika Crvenog krsta, i okrivljeni ulazio u hangar. Predložio je sudu da okrivljenog oglasi krivim i osudi na kaznu zatvora u trajanju od 8 godina, s tim da kao otežavajuće okolnosti ceni brojnost radnji izvršenja (8 radnji izvršenja) i broj oštećenih (smatra da ih je preko 100), a kao olakšavajuće okolnosti njegove porodične prilike. Takođe predlaže da se okrivljenom produži pritvor.

Završna reč branioca

U završnoj reči, branilac okrivljenog naveo je da odbrana ne osporava da se u Čelebiću desio zločin, ali ističe da je cilj ovog sudskog postupka zadovoljenje pravde i vraćanje nade u mogućnost zajedničkog života, pa stoga veruje da će sud pravilno oceniti sve izvedene dokaze. Ukazuje da je tokom postupka ispitano više svedoka, koji su i sami bili zatočeni u logoru Čelebići, i koji su veoma detaljno opisivali stradanja logoraša, ali da niko od njih nije naveo da je video okrivljenog da učestvuje u premlaćivanju oštećenog Zorana Đorđića. Iskaz oštećenog ocenjuje kao neistinit i dat isključivo iz osвете prema okrivljenom koji nije pristao na iznudu novca. U prilog takve tvrdnje navodi da je oštećeni tek u martu 2013. godine počeo da tereti okrivljenog Samira Hondu, mada je u ranijem periodu, pred nadležnim organima u BiH u više navrata dao izjave, i nikada ga nije pomenuo. Oštećeni je svedok veoma sumnjivog kredibiliteta, što se može zaključiti iz izjava mnogih svedoka. Tako svedok Mitar Kuljanin navodi da je često bio u kontaktu sa ljudima koji su bili zatočeni u logoru Čelebići, ali da mu se niko od njih nije požalio na okrivljenog. Ovaj svedok je takođe naveo da su se u njegovoj kafani u Šapcu, u više navrata sreli oštećeni i okrivljeni, ali da prilikom tih susreta oštećeni nikada nije spomenuo da ga je za vreme boravka u logoru okrivljeni premlaćivao, ili mu naškodilo na neki drugi način. Bio je prisutan i kada je oštećeni pokušavao da od okrivljenog iznudi novac. Svedok Dragan Đorđić, naveo je da je i njemu oštećeni Đorđić na prevaru uzeo novac. Imajući u vidu iskaze ovih svedoka, te svedoka Nenada i Majde Zelenović, može se zaključiti da se iskazu oštećenog ne može pokloniti vera. Konstatuje da je oštećeni, kao svedok odbrane, svedočio pred sudom u Bihacu, u predmetu koji je vođen protiv Esada Macića, jednog od stražara u logoru Čelebići, i da je u presudi koja je doneta u tom postupku, sud posvetio nekoliko strana iskazu oštećenog, detaljno obrazlažući iz kojih razloga mu nije poklonio veru, navodeći, između ostalog, podatke SIP-a o broju podnetih prijava za iznudu protiv Đorđića. Svedok Boro Mrkajić tereti okrivljenog jer ga je na to nagovorio oštećeni, ali to radi neverljivo, jer navodi da je video okrivljenog na mestu gde ga ni jedan drugi svedok nije video. Indikativno je da, sem ove dvojice svedoka, niko ne navodi da je okrivljeni njih tukao, mada opisuju događaje kojima su prisustvovali i ostali svedoci. Branilac ukazuje na niz nejasnoća u optužnici i navodi kao primer da se u optužnici navodi da je oštećeni tukao svedoka Dragana Mrkajića, dok svedok tokom postupka decidirano tvrdi da ga oštećeni nije tukao. Stoga smatra da tokom postupka nije dokazano da je okrivljeni izvršio krivično delo za koje se tereti, pa predlaže sudu da ga oslobodi od optužbe.

Završna reč okrivljenog

Okrivljeni Samir Hondo izjavio je da u celosti prihvata završnu reč svog branioca, napominjući da nije izvršio krivično delo za koje se tereti. Zahvaljuje sudu na veoma korektnom odnosu prema njemu tokom ovog postupka.